

# Op de fiets naar Istanbul



# Op de fiets naar Istanbul

Nicole van de  
Waterbeemd

Voor Kees, mijn reisgenoot. Zonder wie ik dit niet had willen of kunnen doen.

Schrijver: Nicole van de Waterbeemd  
Coverontwerp: Nicole van de Waterbeemd  
ISBN: 9789402133936  
© Nicole van de Waterbeemd

18 augustus 2014, onderweg!

Eerste etappe van Berlicum naar Ooij, 55 kilometer.

Gisterenochtend, na wat getalm bij de buurtjes omdat het regende en we toch nog afscheid moesten nemen, en we ook echt niet wilden vertrekken in de regenponcho's, een half uurtje later vertrokken dan gepland. Het was wat onwennig in het begin, al die tassen aan de fiets maakt het allemaal wat minder stabiel dan we gewoon zijn. Het viel gelukkig al met al reuze mee onderweg, af en toe geschuild voor een bui en dat terwijl we onder een boom een boterham stonden te eten. Eigenlijk gewoon droog aangekomen op onze eerste bestemming. In Ooij, bed&breakfast Oortjeshekken, na 55 kilometer fietsen. Gelukkig wel met de westerstorm in de rug want dat fietst toch een stuk makkelijker met die 20 kilogram bagage aan de fiets. In Oortjeshekken waren we een paar jaar geleden al eens geweest, een heerlijk stil plekje aan de Waal. Zo stil en donkers 's nachts dat we na een heerlijk diner van 22u tot 8u 's morgens hebben liggen ronken. Zouden we aan vakantie toe zijn geweest?

Leuk zijn alle verbaasde en enthousiaste reacties van mensen als ze horen wat het plan en de bestemming is van onze fietsreis.

## Duitsland

19 augustus 2014, Ooij naar Xanten, 55 kilometer.

Vanochtend vanuit een donkergrijs Ooij vertrokken richting Duitsland. Nog geen 5 minuten onderweg en toen moesten we toch echt de poncho's aan. Als wapperende kites fietsten we over de dijk. Gelukkig konden we die poncho's al na 10 kilometer weer onder de snelbinder opbergen. Ook in Duitsland is het mooi fietsen op en onder de dijk. Mooie dijkwoningen en boerderijen en heel veel vogels. Veel weide- en watervogels maar ook veel roofvogels. Veel korte en kleine klimmetjes, iedere keer dijk op en af. Dat valt niet mee met die 20 kilo extra. We troosten ons met de gedachte dat als we straks echt aan de bergen toekomen, we zelf waarschijnlijk 5 kilo lichter zullen zijn dus ook minder kilo's de bergen op zullen moeten slepen..

Het is een prachtige route, de Limesroute. Die loopt van Katwijk aan Zee tot aan Constanta in Roemenië aan de Zwarte Zee. De noordkant van het oude Romeinse rijk. Je fietst heel veel door en over kleine weggetjes en fietspaden. De ene keer fiets je over de dijk en langs het water en de andere keer fiets je weer door een dichtbegroeid bos. De route wordt ook goed aangegeven. Gele stickers met het blauwe Limeslogo geplakt op lantaarnpalen en verkeersborden. We komen door het stadje Kalkar. Veel over gehoord maar nog nooit iets van gezien. De "to be" kerncentrale die voor ingebruikname is omgebouwd tot vakantieoord en pretpark. Het is een prachtig oud stadje en doet eigenlijk Belgisch of Frans aan (maar misschien doe ik hiermee de Duitsers wel tekort). Op het plein op een terrasje hebben we lekker wat broodjes gegeten en een paar buien over zitten kijken. Toen weer verder richting Xanten, onze volgende bestemming. Achteraf bedachten we dat we misschien toch wat meer tijd hadden moeten nemen om Kalkar te

bekijken maar we staan nog een beetje in de 'gaan ver weg' stand geloof ik.

Omdat we van de zon in de dreigende luchten fietsen, besluiten we het zekere voor het onzekere te nemen en niet te gaan kamperen. We hebben geen zin om morgen met een zeiknatte tent weer op de fiets te moeten stappen. In Xanten (ook alweer zo'n mooi oud en kneuterig stadje) toch maar rechtstreeks naar de toeristeninfo gefietst en gevraagd of ze ons daar aan een niet al te duur appartementje zouden kunnen helpen. Zodat we in ieder geval zelf zouden kunnen koken, anders schieten we wel echt in no time door ons budget heen. Dat was gelukkig snel geregeld en op weg daar naartoe, bij de supermarkt aan om avondeten, drankjes en een ontbijt te scoren. Net voor een enorme hoosbui, checkten we in bij ons appartement. Boven een tandartsenpraktijk van de bijzonder vriendelijke, Nederlands sprekende tandarts. Het is lekker, we hopen op beter weer, maar mopperen niet.

20 augustus 2014, Xanten-Lörick 77 kilometer.

De wens voor beter weer lijkt ingewilligd. Een voorzichtig zonnetje schijnt als we 's morgens vanuit ons appartementje weer vertrekken. Het is wel fris, maar gelukkig is het droog. De bestemming voor vandaag is camping Am Rhein in Meerbusch. De route er naartoe voert door Duisburg en hoewel het routeboekje van de Limesroute waarschuwt voor veel drukte en grote industrieën onderweg, valt het allemaal reuze mee. Natuurlijk fietsen we ook door en langs grote industriële complexen maar we zien ook veel van de Rijn en de uiterwaarden. De geplande camping valt tegen, rommelig en onverzorgd en een vies walmend frietkot wat voor campingrestaurant moet doorgaan. We drinken er een drankje en besluiten om toch maar door te fietsen naar de

volgende camping vermeld in het routeboekje. Na een mooi stuk over de dijk komen we aan bij de camping in Lörick. Deze camping heeft als bijkomend voordeel dat er dichtbij ook nog een supermarkt is. Zodra de tent staat, gaan we op zoek naar die supermarkt. We komen tot de ontdekking dat boodschappen doen in Duitsland een heel andere ervaring is dan bijvoorbeeld in Italië, Frankrijk of Spanje. Het vergt het nodige denkwerk om hier in de supermarkt een maaltje bij elkaar te verzinnen vanwege het toch wel wat beperkte aanbod. De camping ligt onder de aan- en afvoerroute van het vliegveld van Duisburg. Het is echt een komen en gaan van vliegtuigen. Tegen de tijd dat we aan het kokkerellen willen, gaan de hemelsluizen open en vluchten we noodgedwongen de tent in. We zitten samen opgepropt zo'n drie kwartier in ons mini tentje te wachten tot de bui weer voorbij is. Dan is het toch wel een beetje een armoedig bestaan. We liggen er vroeg in 's avonds, het wordt vroeg vochtig en daardoor toch ook wel een beetje koud.

21 augustus 2014, Lörick-Rheinkassel, 50 kilometer.

Omdat de oorspronkelijk geplande route maar 40 kilometer is, doen we de alternatieve route die aangegeven staat in het routeboekje. Het is een mooie route, vaak langs de Rijn af en veel door de natuur. Reisgenoot besluit er nog een eigen alternatief achter aan te knopen maar dat bevalt duidelijk minder. Het wegdek is erg slecht en je kunt goed zien dat het hier al een hele tijd slechter weer is geweest. De gravelweg is geworden tot een modderpad waar mijn reisgenoot dankzij zijn dikkere banden weinig last van heeft maar waar ik met mijn dunne wegbandjes maar met moeite doorheen gestuurd kom. Dat moesten we maar niet meer doen. Als we ergens langs de route zitten te lunchen met wat restjes van gisterenavond besluiten we, vanwege



het wisselvallige weer, toch maar weer een bed and breakfast of appartement te gaan huren voor de nacht. Leuk bedacht, maar, Rheinkassel heeft niet eens een winkeltje, laat staan een hotel. Als we even later langs de oorspronkelijk geplande camping Gretchen fietsen, breekt ook de zon weer door en besluiten we het er toch maar op te wagen en de tent weer op te zetten. Het zonnetje schijnt en ik lig naast de tent een boekje te lezen en een beetje naar de Rijn te staren, me te verbazen over de enorme stroomsnelheid en het af en aan van al die binnenvaartschepen. De camping ligt echt pal aan de Rijn en ook weer pal onder een start- en landingsbaan van een vliegveld. Het lijkt wel of we van vliegveld naar vliegveld fietsen. Ook vanavond liggen we er weer op tijd in. 5 minuten nadat we de tent in zijn gedoken, regent het.

22 augustus 2014, Rheinkassel-Rolandswerth, 69 kilometer.

Zonder echt ontbijt van start. Gelukkig hadden we nog een appeltje en een Snelle Jelle om te delen en kwamen we al snel in een stadje waar we dat ontbijt konden inhalen. Na een uurtje fietsen stonden we midden in Keulen waar we ons op een terrasje konden laven aan een espresso. Voor Keulen fietsten we echt kilometers lang over en langs terreinen van de Fordfabrieken, gigantisch zo groot, er kwam geen eind aan. Pas als we Keulen uitfietsen en richting Bonn gaan, wordt het weer mooier en zijn we eindelijk uit de grote industrie. Het fietsen door Bonn voelt als het fietsen door een groot stadspark. Grote en voorname huizen en gebouwen langs de Rijn en zoals ik al zei, het lijkt te zijn aangelegd als een groot stadspark. Het is opvallend dat je in 2 dagen door Dortmund, Leverkussen, Keulen en Bonn fietst zonder dat je echt hinder hebt van “de grote” stad en de toch wel heel erg

grote en zware industrie die hier gehuisvest is. De geplande camping in Rolandswerth heet Siebengebirgsblick. En de camping kijkt ook inderdaad uit op een bergkammetje met zeven piekjes. Overal zie je kastelen en ruïnes en hier beginnen ook de eerste wijngaarden. Dit deel van Duitsland oogt als een waar "Märklin-landschap". Links en rechts van de rivier slingeren spoorwegen zich langs en door de bergwanden aan de Rijn en overal onderweg liggen pittoreske dorpjes en stadjes in het heuvelland. Er zijn nog veel fietsers met tent op vakantie en ze lijken nog erger dan motorrijders. Alles met een paar tassen op of aan de fiets, groet elkaar. Dat er veel fietsers onderweg zijn en ook op de camping staan is voor ons wel zo rustgevend. Hoe meer fietsen op de camping, hoe kleiner de kans dat ze er 's nachts met onze fiets vandoor gaan zoals bij onze vorige fietsvakantie in Spanje. Ben eens benieuwd of we die angst nog kwijt gaan raken onderweg. Het is in Duitsland op de camping wel behelpen met internet. Het is er wel maar meestal is het zo duur dat we er maar vanaf zien om de campingkas op die manier te spekken. Ik moet snel zien te achterhalen hoe ik met ons blog, off-line kan bloggen. Dat zou moeten kunnen maar ik heb nog niet uit weten te vogelen hoe het werkt. Dan kan ik namelijk wel op de momenten dat ik het wil mijn blog bijwerken, zonder dat ik daarvoor duur internet hoeft te gebruiken. Ik kan dan als ik off-line geschreven heb, op een later moment, als we weer 'betaalbaar' internet hebben, het blog weer uploaden.

23 augustus 2014, Rolandswerth-Koblenz, 61 kilometer

Nadat we van Ooij naar Xanten zijn gewaaid met de wind in de rug, is de wind gedraaid. We fietsen al zo'n dag of 3 tegen de wind in. De wind waait strak langs de Rijn richting huis. Gelukkig is het wel heel mooi onderweg. Overal is de

Rijn nadrukkelijk aanwezig. We ontmoeten onderweg twee Nederlandse mannen. Allebei alleen met de fiets onderweg naar Rome. Als wij vertellen over ons plan en voornemen om naar Istanbul te fietsen, horen ze een tikkie jaloers ons plan aan. Als we in Koblenz zijn aangekomen, zijn we dus in een dag of 3 dwars door het Ruhrgebied gefietst terwijl je ondertussen toch vaak het gevoel hebt dat je door een landelijke omgeving fietst. Terwijl je van de ene miljoenenstad naar de andere miljoenenstad fietst (Düsseldorf, Dortmund, Keulen, Bonn, Leverkusen en dan uiteindelijk Koblenz) lijkt je zelfs als je door de steden zelf fietst, door een stadspark heen te fietsen. Neemt niet weg dat we ook door en langs enorme industrieterreinen (Moerdijk is er niets bij) en havens fietst. En tot nu toe alsmaar langs de Rijn. De afgelopen 3 nachten hebben we gekampeerd. De regen die er viel, viel 's nachts (nou ja, dat is ook niet helemaal waar, half 9 's avonds is nog geen nacht) als we in bed lagen. Veel nightlife hebben we nog niet meegemaakt. Vroeg op kot, zal ik maar zeggen. Het is nog niet donker als we in ons tentje kruipen om van onze nachtrust te gaan genieten. Meestal zijn we dan ook bijtijds wakker, om de druipnatte tent af te breken en in te pakken. Dat is niet fijn, maar gelukkig was het iedere keer droog als we de tent weer op gingen zetten. En als het zonnetje ook maar even wil schijnen, is de tent in een mum van tijd weer droog. Omdat we dringend moeten wassen en ook de benen wat vermoeid raken, hebben we voor Koblenz een dubbele overnachting gepland. Via [www.wimdu.com](http://www.wimdu.com) hebben we een appartementje gereserveerd. En na een beetje zoekwerk en links en rechts wat vragen, bellen we aan bij de eigenaresse van het appartementje dat we voor 2 nachten geboekt hebben. Lekker, zo'n warm en gerieflijk huisje pal aan de Rijn, die nog steeds in hoog tempo aan ons voorbij stroomt, zodat we geen afstand hoeven te doen van het inmiddels zo vertrouwde uitzicht. Gelukkig ook nog de ruimte om achter het appartement de tent nog even